

יאניס ריצוס

הודיה

שְׁמַעְתָּ אֶת קוֹלִי אוֹמֵר: תּוֹךְ הַ –
 (בְּטִבְעֵיּוֹת כַּה בְּלִתי צְפוּיָה וְאַלְמַת) –
 הֵייתָ כְּכֹר בְּטוֹחַ:
 נִתַּח גְּדוֹל מִן הַנִּצַּח שִׁיךְ לְךָ.

מרוח פסיעות

הַשְׁתוּיִים נִשְׁכְּבוּ; נִרְדְּמוּ מִיָּד. הוּא
 הַבֵּיט בְּחִשְׁבוֹנוֹת, כְּכַה אֶת הָאוֹר, יֵצֵא
 לְגֹן.
 מִתַּחַת לְנִעְלוֹ חֵשׁ בְּרִכּוֹת הָעֲגָלָה
 שֶׁל הַנִּצָּן.
 אוֹי חֶסֶר גְּבוּל, רְחוֹק וְשְׁכוּחַ, הוּ נַחוּשׁ,
 טָפָה מִפְּלֶג יָרַח כְּמוֹס עַל עֲלָה אֶחָד
 וַיִּחִיד. וּלְפִתַע נִצָּתוּ
 כָּל שְׂבָעַת הַחִלּוֹנוֹת מֵאַחֲרֵי הָעֲצִים.
 הַשְׁתוּיִים
 זְקוּפִים בְּמִטּוֹתֵיהֶם הָרְאוּ זֶה לְזֶה
 אֶת אֵיבְרֵיהֶם הַזְּקוּרִים.

בַּחֲשָׂאֵי

הוּא שָׁמַע שְׁקוּרָאִים בְּשִׁמוֹ מֵעַל הַמַּיִם.
 וְדָא שְׁהִקְרִיאָה אַכֵּן נוֹעֵדָה לוֹ. הַסְתַּתֵּר.
 אֲנִיָּה כְּבִירָה, מוֹאֲרַת כָּלִיל, יֵצֵאָה

את הנמל.
האשה על הגשר בכובע מלמלה עצום.
כך כסו המגדל החשוך, הירח ומקום
ההוצאה להורג.

גובה מְכוּקָה

חור, חור מאוד; קוצים בשערו –
קוצים
ארכים מאוד עד כתפיו, עד מתניו, עד
כפות רגליו –
אולי היו אלה הנוצות של כנפיו; כי מיד
כשנגשתי שנית לדלת כדי לראותו, לא
נמצא
אלא עשן מעט במקום של הפטיש.

על חם

האירו בזקור ישר על פניו;
כדי שיראה זוהר, חבוי בתוך הלילה;
יש לו שנים יפות – הוא יודע; מחיך
עם הירח הקטן מעל לגבעה המפצצת,
עם הבנים של חוטבי העצים למטה בנהר.

עם הבלתי נגיש

רחוק כל כך כל כך – לכן גם בלתי פגיע –
אמר;
בכל זאת איש אינו רחוק דיו; איש אינו
כרצונו,
כפי שאולי היה יכול או כפי שצריך.
בממחטה שלו הוא חובש את פרק ידו
באלם, בלי שום מחוה, לא אדם ולא שחר;

ממחטה לבנה בשיא הלכן, ברחוק ביותר.

השחר מפציע

עמק ארצי חשוך עד הסוף. רק בחלון
אחד דולק אור – יהלום ירק
גנוב גדול. השמים לבנים
לגמרי, עירמים כליל, הו שחר חשאי –
אמר –
עור לבן מנמר בנקבוביות אדמות; חלום,
חלום שהגלד, הצלקת שלך לבנה יותר
ברקה שלנו.

עם מוזיקה

ארגזים וארגזים, והכנור מונח על המטה
והשחר והלכן במעינים מצטלבים
סמיכים
וראשונת הזקנות עם אחורים מחררים
שמנים
וורדים וסיגריות ופנינה עורת
ואריג קטן רקום בחוט זהב
על הפסנתר –
בתוך ענני העשן רחפו הידים המנמסות
עד מאוד,
משאיות עמוסות תחמשת דהרו במחלות
התת-קרקעיות,
אתה ישבת על הרצפה וקלפת פיסטוקים,
כך בום בום בום, והמתים היו יותר
בפנים ויותר למעלה.
מיוונית רמי סערי